

1889-07-09

AFSENDER

Susette Maribo

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Der er et stort hul i brevets hjørne.

Omtalte personer:

Holger Drachmann

Susette Maribo

Joakim Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 66

DOKUMENTINDHOLD

Susette Maribo er glad for at Joakim Skovgaard ikke har bidraget til Holger Drachmanns bog , da hun mener den spotter kirken og det kristne budskab.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 66 Den 19de Juli 89

Kjære Joachim!

Tak for Dit Brev, som jeg ikke vil opsætte med at besvare aabent og ærligt. Jeg kan ikke negte at jeg var glædest ved at Du ikke var med til at illustrere den Bog, ikke just fordi Drachmann er Fritænker, jeg synes godt man kan have med Fritænkere at gjøre, ja endog lære meget af dem, men fordi jeg synes der spottes med det hellige i det lidet jeg kjender af den igjennem Dig, og det synes jeg ikke nogen der vil være kristen godt kan række Haand til. Jeg forstaar at det er vanskeligt for Dig at trække Dig ud af det hele nu da det er kommet saa vidt og især fordi Bojsen har formaat

-2-

Drachmann til at udslette det forargelige, saa jeg synes Din Samvittighed egentlig er den eneste, der kan besvare Dine Spørgsmaal.

Kunne I Kunstnere der ere Medarbejdere af Bogen igjennem Tegningerne pege paa det gale, saa synes jeg I gjorde en god Gjerning, men det er vistnok en stor Opgave.

Jeg kan ikke være enig med V. Petersen i at Fortællingen om Knokkelmanden næsten kunde være skrevet af en kristen, jeg synes tydelig at læse mellem Linierne Spotten over den hellige almindelige Kirke.

Jeg ser maaske feilt paa det hele, men da jeg bliver såurgt maa jeg sige min Mening rent ud, dog er jeg sikker paa, at dersom

-3-

Din Samvittighed [?]

At fortsætte [?]

Vil der ogsaa [?]

Godt ud af [?]

Paa at Du [?]

Vil ledes [?]

Hils Agn[ete]

Drenge [?]

At se J [?]

Sande [?]

Har vær [?]

Varme som jeg har nydt i fulde Drag, nu kuer Blæsten og Kulden mig
noget men det bliver vel snart godt igjen. Alex er stadig hjemme ved sit
vante Arbejde, Carl er paa en fodtur i Norges Fjelde, og de fleste venner
og Bekjente bortrejste, dog er Molly Nanny her endnu, Nanny fyldte den
4de de syv gange ti, og i den Anledning var der en storartet Fest paa
Strandlyst, hun maatte gaa

-4-

[?] fik sang

[?] i Mængd

[?] glad over at

[?] hun mødte

[?] egen

[?]Gudmor

Den 9de Juli 89

Kjære Joachim!

Tak for Dit Brev, som jeg ikke vil opsætte med at besvare aabent og arligt.

Jeg kan ikke negte at jeg var glædest ved at Du ikke var med til at illustrere den Bog, ikke just fordi Drakmannen er Tritonker, jeg synes godt man kan have med Tritonkere at gøre, ja endog lære meget af dem, men fordi jeg synes der spottes med det helhede i det livet jeg kjender af den igjennem Dig, og det synes jeg ikke nogen der vil være kristen godt kan røkke Haand til.

Jeg forstaar at det er vanskeligt for Dig at trække Dig ud af det hele nu da det er kommet saa vidt, og især fordi Bairen har formaaet

Drachman til at udslette det
forangefte, saa jeg synes Din
Samvittighed egentlig er den
eneste, der kan besvare Dine
Spørgsmaal.

Kunne I Kunstnere der
ere Medarbejdere af Bogen
igjennem Tegningerne sege
paa det gale, saa synes jeg
I gjorde en god Gjerning,
men det er vistnok en
stor Opgave.

Jeg kan ikke være enig med
V. Petersen i at Fortøllingen
om Knokkelmanden næsten
kunde være skrevet af en
Kristen, jeg synes tydelig
at høre mellem Linjerne
Spotten over den hellige
almindelige Kirke.

Jeg ser maaske feilt paa det
hele, men da jeg bliver
spurgst maa jeg sige min
Mening rent ud, dog er
jeg sikker paa, at dersom

Deri Samvittig
at fortsatte
vil der ogsaa
godt ud af
paa at Du
vil ledes

Hils Agn
Drenge
at se
sunde
har var

Varme, om jeg har nydt
i fulde Drag, nu Kuer
Blasten og Kulden mig noget
men det bliver vel snart godt
igjen. Alex er stadig hjemme
ved sit vante Arbejd, Carl er
paa en Fortur i Norges Fjelde,
og de fleste Venner og Bekjendte
hvertregste, dog er Mally Nanny
her endnu, Nanny fyldte den
4de de syv Gange ti, og i den An-
ledning var der en storartet Fest
paa Strandlyst, hun maatte gaa

Arreporte. Lik Lang
over i Mangel
og glad over at
I hun måtte.

Thomas egen
Gudmor.